

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/69/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3821010022
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3821010022.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Mariána Dunčka a JUDr. Beáty Javorkovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. septembra 2021 prejednal odvolanie obžalovaného

S. C.,

nar. XX.X.XXXX v T., trvale bytom Q. Y., D. XXX/XX, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 2T/4/2021 zo dňa 28. júna 2021 a takto jednomyseľne

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. por. zrušuje sa napadnutý rozsudok v celom výroku o uložených trestoch.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný pri nezmenenom výroku o vine v rozsudku súdu prvého stupňa odsudzuje podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím §§ 36 písm. l), n), 38 ods. 3, 56 ods. 1, 2 Tr. zák. k peňažnému trestu vo výške 5.000 € (päťtisíc eur).

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. sa obžalovanému ustanovuje pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený náhradný trest odňatia slobody na 5 (päť) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. s použitím §§ 36 písm. l), n), 38 ods. 3 Tr. zák. sa obžalovanému ukladá aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný S. C. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., pretože dňa 18. 11. 2019 v čase o 08.22 hod., viedol v obci B. po miestnej komunikácii I/XX v smere jazdy na Prievidzu osobné motorové vozidlo značky B. Z., evidenčné číslo F. kde bol na križovatke s ul. G. zastavený a kontrolovaný hliadkou Okresného dopravného inšpektorátu Prievidza, pričom toto motorové vozidlo viedol napriek tomu, že mu bol rozsudkom Okresného súdu Nitra, sp. zn. 4 T/10/2017 zo dňa 05. 10. 2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06. 06. 2019, okrem iného uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 15 mesiacov.

Bol za to odsúdený podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím §§ 36 písm. l), 38 ods. 3 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 5 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa §§ 61 ods. 2, 36 písm. l), 38 ods. 3 Tr. zák. bol obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti riadenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu na dobu 24 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný S. C., ktoré zahŕňalo do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku. Následne obžalovaný svoje odvolanie podrobne písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Odvolanie smerovalo proti výroku o treste. Obhajca namietal záver súdu prvého stupňa o obžalovanom ako nezodpovednom vodičovi, pretože v rozsudku uvedené 4 priestupky v doprave obžalovaný spáchal v rozmedzí piatich rokov. K porušeniu zákazu riadiť motorové vozidlá zo strany obžalovaného nedošlo ľahkomyselne s cieľom vo voľnom čase „sa povoziť“. Bol nútený dostaviť sa do práce a vodič, ktorý ho vozil, ho na poslednú chvíľu odmietol. Z písomných dôvodov rozsudku taktiež nevyplýva, prečo bol obžalovanému uložený prísnejší trest odňatia slobody, než bol v trestnom rozkaze, proti ktorému podal odpor. Obhajca taktiež uviedol, že v dôsledku trestu zákazu činnosti uloženého Okresným súdom Nitra musel obžalovaný ukončiť svoju podnikateľskú činnosť, rok bol nezamestnaný a len nedávno si našiel prácu, o ktorú v dôsledku výkonu uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody by znovu prišiel. Obhajca vyslovil názor v tom, že u obžalovaného je možné uložiť alternatívny trest, k čomu poukázal na niektoré rozhodnutia všeobecných súdov. V závere potom obhajca navrhol rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. por. zrušiť vo výroku o treste s tým, aby odvolací súd podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obhajca uviedol, že uložený nepodmienečný trest odňatia slobody je neprimerane prísny bez toho, aby boli zohľadnené iné možnosti nápravy obžalovaného. V záujme výkonu svojej podnikateľskej činnosti obžalovaný mesačne musel najazdiť 3.000 km. Navrhol uložiť obžalovanému namiesto trestu odňatia slobody alternatívny trest v podobe domáceho väzenia alebo peňažného trestu okolo 2.000 €. Prokurátor krajskej prokuratúry navrhol na verejnom zasadnutí odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o trestoch v rozsudku súdu prvého stupňa, ako aj konanie, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere neboli v odvolaní vytýkané žiadne chyby, pričom ani odvolací súd nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinným zo skutku uvedeného v obžalobe.

K napadnutému výroku o treste v rozsudku súdu prvého stupňa uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Je možné prisvedčiť odvolacej námietke obžalovaného v tom, že súd prvého stupňa v písomných dôvodoch svojho rozhodnutia nevysvetlil, prečo obžalovanému uložil po vykonaní hlavného pojednávania trest odňatia slobody vo výmere o jeden mesiac dlhšej, ako uložil obžalovanému v predchádzajúcom trestnom rozkaze (obžalovaný ho napadol odporom). Na rozdiel od zistení vyplývajúcich z obsahu trestného spisu, pred vydaním trestného rozkazu, pritom na hlavnom pojednávaní obžalovaný urobil vyhlásenie o svojej vine, ktoré súd prvého stupňa síce správne prijal, avšak túto skutočnosť svedčiacu v prospech obžalovaného oproti trestnému rozkazu vo výroku o treste nijako nezohľadnil a rozhodol dokonca v neprospech obžalovaného.

Z ustálenej súdnej praxe senátu odvolacieho súdu, ktorá bola súdu prvého stupňa nepochybne známa, pritom vyplýva, že prijaté vyhlásenie obžalovaného na hlavnom pojednávaní je potrebné vždy vyhodnotiť v prospech obžalovaného minimálne priznaním poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zák. - napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti. Súd prvého stupňa túto poľahčujúcu okolnosť obžalovanému nepriznal, pričom priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. - priznanie a úprimné oľutovanie, nie je identická s vyššie uvedenou poľahčujúcou okolnosťou.

Z pohľadu odôvodnenia primeranosti uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody je potrebné uviesť, že súd prvého stupňa tu vychádzal z toho, že obžalovaný spáchal prejednávajúcu trestnú činnosť v čase výkonu trestu zákazu činnosti a navyše v skúšobnej dobe iného podmienečného odsúdenia. K tomu

senát odvolacieho súdu uvádza, že riadenie motorového vozidla v dobe výkonu súdneho trestu zákazu činnosti je zákonným znakom trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia, a preto podľa § 38 ods. 1 Tr. zák. nemožno na túto okolnosť prihliadať pri ukladaní trestu.

Taktiež súdom prvého stupňa hodnotená vodičská nedisciplinovanosť obžalovaného mala byť vyhodnocovaná nielen z pohľadu početnosti spáchaných dopravných priestupkov, ale aj z pohľadu počtu najazdených kilometrov a v konečnom dôsledku aj doby spáchania týchto priestupkov. Pri najazdení približne 3.000 km je spáchanie jedného priestupku ročne stav síce neželaný, avšak neznamená takú vodičskú nedisciplinovanosť, ktorá má viesť k uloženiu nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Senát odvolacieho súdu síce súhlasí s právnym názorom súdu prvého stupňa o povinnosti uložiť trest odňatia slobody nepodmienečne, ak ide o úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia - § 49 ods. 2 Tr. zák. Samotná táto skutočnosť však nevylučuje, aby súd predtým ako obžalovaného prvýkrát „pošle do väzenia“, nezvažoval, či na prevýchovu obžalovaného nebude postačovať iný - alternatívny trest nespojený s výkonom trestu odňatia slobody. Tu na rozdiel od názoru súdu prvého stupňa, senát odvolacieho súdu dospel k záveru, že prevýchova obžalovaného ešte môže byť zabezpečená aj pre obžalovaného „citeľným“ peňažným trestom. Tu v prospech obžalovaného senát odvolacieho súdu prisvedčil aj odvolacím námietkam obžalovaného z pohľadu pohnútky spáchania trestného činu a možným dôsledkom výkonu trestu odňatia slobody na zamestnanie obžalovaného.

Z týchto dôvodov senát odvolacieho súdu dospel k záveru, že nie je nevyhnutne potrebné, aby obžalovaný za spáchaný prečin proti poriadku vo verejných veciach (ôsma hlava Trestného zákona) nevyhnutne musel prejsť nápravným procesom v podmienkach ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Preto odvolací súd po zrušení výrokov o uložených trestoch sám rozhodol o uložení alternatívneho - peňažného trestu v „citeľnejšej“ výmere, ako ho navrhol obžalovaný. Výmeru náhradného trestu odňatia slobody pritom odvolací súd stanovil rovnakú, ako bol uložený trest odňatia slobody. Trest zákazu činnosti uložil odvolací súd rovnaký ako súd prvého stupňa, pretože zmiernenie pri vyššie uvedenom treste považoval za dostatočné. U obidvoch trestoch napokon odvolací súd prihliadol na zmenený pomer poľahčujúcich okolností v prospech obžalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.